

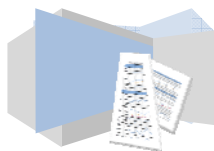
GUIA

per a l'elaboració de plans locals de seguretat

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior

PRESENTACIÓ

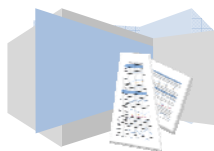
En la nostra societat, la gestió de la seguretat és un repte complex en mans dels diferents nivells de l'Administració pública i requereix, cada cop més, d'una visió àmplia que abasti els objectius de les polítiques públiques de seguretat, la capacitat de servei dels diferents actors, la sensibilitat de les demandes de la ciutadania i la disponibilitat d'instruments que n'assegurin la coordinació i garanteixin la resposta. La Llei d'ordenació del sistema de seguretat de Catalunya ofereix els plans locals de seguretat com una eina clau per facilitar i ordenar la gestió de la seguretat a escala local.

La Comissió de Policia de Catalunya, òrgan col·legiat consultiu superior en matèria de coordinació entre la Policia de la Generalitat — Mossos d'Esquadra i les policies locals a Catalunya, en la reunió de l'1 de febrer de 2012, va acordar la creació d'un grup de treball per a l'elaboració d'una guia de planificació que servís com a referent per a la redacció dels plans locals de seguretat. La Direcció General d'Administració de Seguretat, mitjançant el Gabinet de Seguretat, és la unitat responsable de l'elaboració i la coordinació del seguiment del Pla general de seguretat de Catalunya i, per aquest motiu, va rebre l'encàrrec de reunir el grup de treball i conduir les tasques d'elaboració d'aquesta guia, que la Comissió de Policia de Catalunya informà favorablement en la reunió de 12 de desembre de 2013.

Els municipis de Catalunya són diversos pel que fa a extensió, recursos, relació amb l'entorn i per les seves característiques socio-demogràfiques. La guia havia de ser un document útil a aquesta diversitat, i per això es centra en les tres fases clau en l'elaboració del pla —diagnosi, definició d'objectius i accions, i avaluació— i posa l'èmfasi en la clarificació dels conceptes. Es tracta de presentar els plans locals de seguretat com una eina útil, una manera lògica d'ordenar i avaluar les tasques de seguretat que ja fan els diferents actors de la seguretat i una possibilitat d'interrelacionar, també des del punt de vista de l'anàlisi i la realització de projectes, les tasques de serveis i professionals que es troben en les accions operatives quotidianes en l'entorn local. Els plans locals són documents de suport a l'acció de l'administració en matèria de seguretat.

La guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat s'ha fet pensant en els destinataris. Per això es va constituir un grup que integrés el punt de vista d'experts en la planificació i la gestió municipal, caps de policia de diverses localitats i tècnics en la gestió de projectes en matèria de seguretat. El document que es presenta s'ha elaborat a partir dels treballs i de les aportacions en els debats que han recollit l'experiència i la dedicació al servei públic dels seus membres:

- Fermí Santamaria, alcalde de Llagostera, en representació de l'Associació Catalana de Municipis.
- Diego J. Fernández, cap de Planificació i Gestió de l'Ajuntament de Pineda de Mar, en representació de la Federació de Municipis de Catalunya.
- Joan Lluís Cordón, inspector de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, cap de l'Àrea Tècnica de Planificació i Dispositius.
- Enrique Fernández, intendent major, cap de la Guàrdia Urbana de Tarragona.
- Joan Antoni Quesada, intendent, cap de la Policia Local de Terrassa.
- Andrés J. Doblas, inspector de la Policia Local de Cornellà.
- Conrado J. Fernández, superintendent de policia local, adscrit a la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.
- Francesc Guillén, responsable de Projectes i Organització de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.
- Encarna García, cap del Servei de Suport al Sistema de Seguretat de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.
- Begonya Curto, responsable d'Avaluació de les Polítiques de Seguretat de la Direcció General d'Administració de Seguretat del Departament d'Interior.

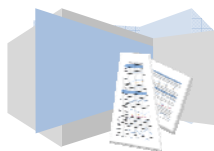
GUIA PER A L'ELABORACIÓ DE PLANS LOCALS DE SEGURETAT

0	INTRODUCCIÓ	6
1	CONCEPTE DE PLA DE SEGURETAT I DE PLA LOCAL DE SEGURETAT	8
2	POSADA EN MARXA DEL PLA	12
3	DIAGNOSI DE L'ESTAT DE SEGURETAT AL MUNICIPI	16
	3.1. Contingut de la diagnosi	16
	3.2. Conclusions de la diagnosi	22
4	DEFINICIÓ DELS OBJECTES I DISSENY D'ACTIVITATS	24
	4.1. Les prioritats	24
	4.2. Els objectius marc o estratègics	24
	4.3. Els objectius específics	26
	4.4. Les accions del pla	27
5	SEGUIMENT I AVALUACIÓ DEL PLA LOCAL DE SEGURETAT	30
	5.1. Responsable del seguiment i l'avaluació del pla	30
	5.2. L'objecte del seguiment i l'avaluació	31
	5.3. Detecció de disfuncions	32
	5.4. Indicadors de referència	33
	5.5. Els contingut de l'informe final	33
6	ANNEXOS	35

0

INTRODUCCIÓ

0. INTRODUCCIÓ

La Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya estableix la planificació com la manera adequada i eficient d'organitzar la resposta pública a les necessitats i els reptes de l'àmbit de la seguretat. Així, estableix la necessitat d'elaborar un pla general de seguretat de Catalunya "que ha d'integrar les previsions generals de riscos, actuacions i mitjans, inclosos els de seguretat privada, en matèria de seguretat ciutadana, emergències, seguretat viària i altres que afectin la convivència ciutadana i la seguretat de les persones i els béns a Catalunya" (art. 15.1).

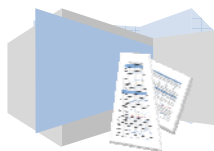
Aquest pla ha d'establir els grans paràmetres que han de presidir les polítiques i les actuacions de seguretat a Catalunya i ha d'estar complementat per altres plans que

poden ser sectorials, que poden tenir un abast territorial diferent i, molt especialment, pels plans locals de seguretat. Aquests plans "han d'analitzar la situació de seguretat; han de definir els objectius generals i les prioritats, els mitjans i els recursos disponibles, inclosos els de seguretat privada, que, si escau, es poden utilitzar per assolir-los; han d'especificar les accions que s'han d'emprendre, amb el calendari d'aplicació, els mètodes de seguiment i avaluació adequats i el període de vigència" (art. 31.4), tot aplicant i respectant els principis i les prioritats que estableix el Pla general de seguretat de Catalunya (PGSC). En aquest sentit, al punt 8 de PGSC s'esmenten les pautes de procediment d'elaboració del pla, que es desenvolupen en aquesta guia.

1

CONCEPTE DE
PLA DE SEGURETAT
I DE
PLA LOCAL DE SEGURETAT

1. CONCEPTE DE PLA DE SEGURETAT I PLA LOCAL DE SEGURETAT

Pla: El pla és un instrument que, a partir d'una diagnosi, permet ordenar en el temps actuacions en l'àmbit material que n'és

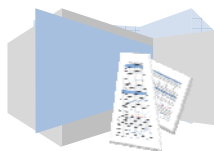
objecte i identificar els actors i els paràmetres per avaluar-ne l'eficàcia.

Es planifica per:

1. Oferir un servei millor als ciutadans.
2. Millorar la coherència de les activitats i els plans ja existents. Els plans sectorials s'hi integren per tal d'emmarcar-los en les estratègies més globals.
3. Simplificar les respostes davant els problemes de seguretat

Per fer un pla és imprescindible:

- Identificar la situació en el territori objecte del pla (el municipi), així com els punts que requereixen una millora.
- Identificar els recursos i els actors del territori.
- Decidir els temes a abordar de manera prioritària amb els recursos disponibles.
- Dissenyar, si cal, accions específiques i coordinar les que ja es duen a terme.
- Implicar en el procés els diversos actors que han de dur a terme l'execució de les accions integrants del pla.
- Identificar les responsabilitats dels diversos serveis (dependents del municipi o no) per tal de millorar-ne la coordinació i tenir punts de referència concrets.
- Abordar les problemàtiques detectades de manera proactiva, no limitar-se a reaccionar davant les incidències.
- Generar dinàmiques de treball transversals entre actors d'àmbits diversos.
- Donar coherència i continuïtat en el temps a la feina de tots els actors.
- Elaborar eines per fer el seguiment i conèixer l'impacte de les polítiques de seguretat a escala municipal.

L'objectiu de la **planificació** no és:

- Un tràmit a cobrir burocràticament.
- Un mer recordatori dels mandats legals preexistents.
- Dissenyar una cosa diferent del treball habitual de la policia, els bombers, els agents cívics, els tècnics de protecció civil.
- Tenir un document per ensenyar i, després, guardar-lo en un calaix.

Seguretat: Tot i que diferents municipis poden presentar especificitats remarcables, que han de ser tingudes en compte, l'àmbit material propi del pla és el que la Llei 4/2003 defineix com a *seguretat*.

La Llei 4/2003 inclou en el **camp de la seguretat**:

- La seguretat ciutadana (policia i seguretat privada)
- La protecció civil
- La prevenció d'incendis i els salvaments (emergències)
- El joc i els espectacles
- El trànsit

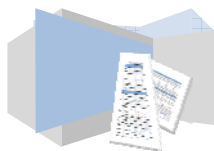
El concepte de *seguretat ciutadana* inclou l'àmbit de protecció de persones i béns i el de policia administrativa, relacionat normalment amb activitats comercials o d'un altre tipus que poden perjudicar tercers o el medi ambient.

També inclou els temes relacionats amb la convivència i el civisme, que sovint són la causa de la percepció d'inseguretat de la població, afecten l'ús de l'espai públic i la imatge de l'entorn. Freqüentment allò que altera la convivència pacífica (i, en conseqüència, la seguretat) són determinats

conflictes que enfronten sectors de la població o les actuacions incíviques d'alguns ciutadans.

Pel que fa a l'àmbit del que la Llei qualifica com a "emergències", s'hi inclouen els serveis de bombers i els d'emergències mèdiques.

Hi ha polítiques que pertanyen a l'àmbit dels serveis socials i de l'assistència a les persones que han d'estar coordinades amb les polítiques de seguretat encara que, en sentit estricte, no en formin part. Així, per exemple, els serveis de salut, d'assistència social, d'ensenyament, etc

. han d'estar coordinats o han de ser tinguts en compte en l'elaboració del pla. Però la seva inclusió ha d'estar justificada per la seva rellevància en relació amb la seguretat.

El pla local de seguretat és un pla sectorial, justificat en el servei a la seguretat (o al servei dels drets i deures dels ciutadans) i no s'ha de confondre amb el pla d'acció municipal de caràcter omnicomprensiu, més ampli i que abasta altres àmbits, com l'ordenació de l'espai, l'assistència a les persones o la

promoció econòmica del municipi.

Finalment, en determinar el contingut de la seguretat, cal tenir-ne present el component subjectiu. Per això, a més de les dades objectives (delictes, sentències, incidents de qualsevol tipus), en la mesura que existeixin els instruments per determinar-la, cal fer una aproximació i tenir en compte la percepció de seguretat de la població tant en la diagnosi inicial com en les altres fases d'elaboració i seguiment del pla local de seguretat.

Pla local de seguretat: A partir del que s'ha exposat es pot definir el pla local de seguretat com un instrument que, en l'àmbit municipal, a partir d'una diagnosi inicial, permet ordenar en el temps actuacions en l'àmbit de la seguretat, identificant-ne els actors i els paràmetres per avaluar-ne l'eficàcia.

2 ■ POSADA EN MARXA DEL PLA

2. POSADA EN MARXA DEL PLA

La junta local de seguretat és l'òrgan que impulsa l'elaboració del pla local de seguretat. Tant la decisió de posar en marxa el procés de planificació com el lideratge amb què compta cal visualitzar-los internament (estructura

municipal) i externament (actors externs necessaris). D'altra banda, és recomanable que es formalitzi en alguna resolució de l'alcaldia o de la junta local de seguretat.

L'elaboració del pla local de seguretat requereix:

- Lideratge polític
- Coordinació tècnica
- Comissió de treball
- Participació dels diferents actors de la seguretat i de la ciutadania
- Projecte i calendari ben definits

El lideratge polític a alt nivell (alcalde o alcaldessa, o un regidor o regidora) impulsa el projecte i delimita l'àmbit d'intervenció de cada actor.

La coordinació tècnica l'exerceix una persona amb coneixements en la matèria i capacitat de conduir grups de treball, i amb una relació directa i fluida amb el líder polític. Aquesta persona és la responsable de l'elaboració del pla i és recomanable que sigui personal de l'Ajuntament.

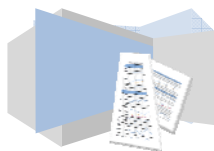
Una comissió de treball integra els responsables dels àmbits clau de la seguretat (serveis policials, d'emergències i protecció civil, SEM i representants de l'equip de govern). No ha de ser un grup nombrós per facilitar l'operativitat i el treball en equip. Aquesta comissió elabora el pla sota les directrius del

coordinador tècnic.

L'elaboració del pla és una tasca col·lectiva, que requereix la participació de diferents actors. Per optimitzar el treball i garantir l'avenç del pla, convé que hi hagi una delimitació clara de les responsabilitats de cadascun d'ells.

A més, cal implicar altres actors externs en funció de les problemàtiques de cada municipi (associacions; directors d'institut o d'escola; associacions de comerciants, religioses, culturals...).

En funció de la tradició en temes de planificació, de l'abast del pla i dels recursos disponibles a l'Ajuntament, en el procés d'elaboració del pla es pot recórrer a assessorament professional extern públic o privat.

Actors a implicar en l'elaboració del pla local de seguretat:

Actors interns

- Responsables de serveis policials
- Responsables de bombers i seguretat civil
- Responsables de serveis municipals

Actors externs

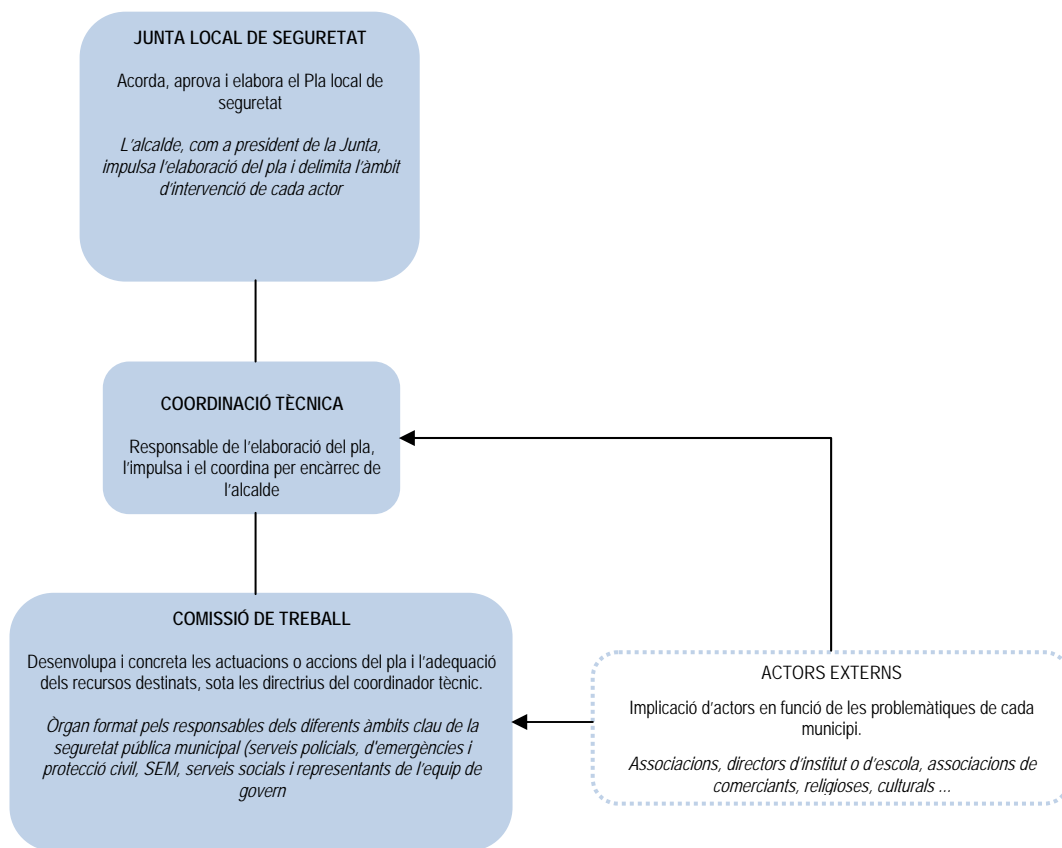
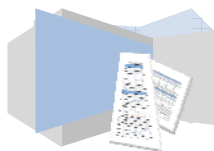
- Directors de centres de salut
- Directors d'escoles i instituts
- Representants de les associacions de veïns i de comerciants
- Altres associacions ciutadanes quan s'abordin temes o problemàtiques que els afectin directament
- Representants de les empreses, en particular del transport i la seguretat privada

El pla és un procés actiu en què el temps, la periodificació de les fases de redacció del pla i la periodificació de les accions han d'estar en consonància amb el volum de les tasques a realitzar. Un projecte com aquest genera expectatives; hi ha d'haver temps per al diàleg i

el consens entre els actors, però mantenint uns terminis àgils que no allarguin el procés innecessàriament. El temps és important tant en l'elaboració del pla com en el seguiment de les accions i en la previsió de finalització del pla.

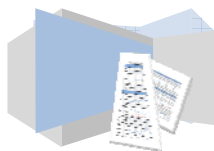
En el procés de creació del pla local de seguretat, s'hi distingeixen tres fases:

- Fase de **diagnosi** de l'estat de la seguretat al municipi
- Fase de **definició** dels objectius i disseny d'activitats
- Fase d'**avaluació**

3

■ DIAGNOSI DE L'ESTAT DE SEGURETAT AL MUNICIPI

3. DIAGNOSI DE L'ESTAT DE SEGURETAT AL MUNICIPI

Les diagnosi de seguretat són un recull d'informació que, un cop analitzada, aporta coneixement sobre l'estat de la seguretat en un lloc i un moment determinat. La diagnosi identifica els riscos que un municipi afronta en matèria de seguretat i els recursos de què disposa per fer-hi front.

La informació a aplegar no és homogènia: abasta fonts de diversos sectors i de naturalesa diferent. L'elecció de les dades ha d'estar

guiada per la seva utilitat i rellevància en l'explicació de l'estat de la seguretat al municipi. S'ha de recórrer a fonts fiables: si són dades de tipus quantitatiu, a l'IDESCAT, al Padró municipal o als registres policials, de bombers o de justícia; si són dades de fonts qualitatives, convindria recollir i analitzar les demandes rebudes pels serveis municipals i l'opinió d'actors considerats clau pel seu bagatge professional, pel seu coneixement del territori o per la seva representativitat.

3.1. Contingut de la diagnosi

La diagnosi ha de tenir en compte:

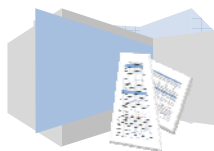
- *Dades d'entorn físic, demogràfic i econòmic*
- *Estadístiques de la policia*
- *Dades d'emergències*
- *Estadístiques de la justícia*
- *Informació sobre l'oferta de seguretat*
- *Informació sobre la demanda de seguretat*
- *Informació sobre problemàtiques específiques de seguretat*

Dades de l'entorn físic, demogràfic i econòmic

Aquestes dades donen informació sobre les característiques de l'entorn físic i del nivell de vida i les activitats econòmiques que es duen a

terme en el municipi, factors que poden posar en relleu riscos diversos per a la seguretat:¹

¹ Moltes d'aquestes dades són les que exigeixen els manuals d'aplicació dels plans de protecció civil (vegeu l'apartat B de l'Annex 1 del Decret 210/1999, de 27 de juliol, sobre elaboració i homologació de plans de protecció civil municipals).

Dades d'entorn:

situació geogràfica, superfície i clima; xarxa viària i **ferroviària**, i infraestructures estratègiques i crítiques¹.

Font: IDESCAT i registres municipals.

Dades econòmiques:

activitats comercials i industrials i localització en el territori. Activitats principals o d'impacte i nombre de treballadors que ocupen.

Font: registres municipals i Departament d'Empresa i Ocupació.

Dades relatives a l'habitatge i a la urbanització del municipi:

és rellevant saber si existeixen molts habitatges unifamiliars o blocs de pisos, així com la seva ubicació en el territori. En el cas dels habitatges plurifamiliars, convé tenir dades objectives sobre el seu nivell d'ocupació, ja que, per exemple, una ocupació excessiva d'aquests habitatges pot comportar problemàtiques específiques de seguretat. També interessa identificar si la urbanització del municipi és discontinua o irregular i si hi ha habitatges o cases individuals o agrupades que es troben fora del nucli urbà.

Font: Registres municipals (urbanisme).

Activitats esportives i culturals que tenen lloc periòdicament en el territori municipal:

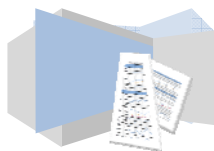
amb especificació del nombre aproximat de persones que normalment hi assisteixen. Si hi ha alguna activitat esportiva o cultural que comporta, de manera regular i periòdica, la presència massiva de població vinguda d'altres indrets, hi pot haver problemes de trànsit, d'ocupació dels espais públics i probabilitat d'incidències, especialment si s'hi consumeixen begudes alcohòliques.

Font: Registres municipals.

Centres escolars i sanitaris:

tant els uns com els altres comporten fluxos regulars de persones que entren i surten i que, en el cas dels escolars i de les persones que van a visitar-se, són especialment vulnerables.

Font: Registres municipals, departaments d'Ensenyament i de Salut

Estadístiques de la policia

Aporten informació sobre les activitats de la policia en el camp dels il·lícits penals i administratius. Han d'incloure com a mínim els mateixos ítems que les taules estàndard definides per a les juntes locals de seguretat. En tot cas:

<p>En l'àmbit del Codi penal:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Infraccions penals: fets coneguts, resolució i detencions • Tipologies delictives (delictes i faltes): patrimoni, trànsit, ordre públic, persones, salut pública • Detencions: per sexe, edat, nacionalitat 	<ul style="list-style-type: none"> • Incidents: <ul style="list-style-type: none"> • Seguretat ciutadana (consum de drogues, prostitució...) • Policia assistencial • Relacionats amb els establiments dedicats al lleure • Transport
<p>Seguretat viària:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Accidentalitat: accidents i ferits (lleus, greus, mortals) • Atropellaments • Delictes contra la seguretat viària (alcohol, drogues, velocitat temerària...) • Denúncies • Controls 	<p>Convivència i civisme:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sorolls • Molèsties • Consum d'alcohol a la via pública • Orinar al carrer • Embrutar parets o el carrer • Incidents a les escoles • Petites baralles

Dades d'emergències

<ul style="list-style-type: none"> • Incendis, amb la temporalitat, les causes del foc i les hectàrees cremades • Activacions de plans de protecció civil al municipi • Serveis sanitaris en situacions d'urgència o emergència <p>Fonts: municipi; Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments; Direcció General de Protecció Civil; 061.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Problemàtiques associades a turisme de platja o muntanya, rescats, atenció a víctimes, campanyes d'informació...
---	--

Estadístiques de la justícia

Les dades de la justícia donen una idea sobre les activitats presumptament il·lícites que són perseguides penalment i sobre les que finalment acaben en sentència condemnatòria. El nombre i la tipologia de mesures penals alternatives que afecten persones del municipi és una dada a tenir en compte per portar a terme programes de prevenció de la reincidència i incidir en la

cohesió social.

D'altra banda, conèixer el percentatge d'accions policials que han donat lloc a un procés penal que ha finalitzat en sentència condemnatòria i analitzar els casos en què la sentència ha estat exculpadora, pot ser útil per introduir millores que incrementin l'eficàcia dels procediments de treball.

Les dades de la justícia que podrien ser d'interès són:

Activitats de la Fiscalia (especialment mesures d'atenció a la víctima)

Activitats de jutjats i tribunals (processos, sentències condemnatòries i mesures d'atenció a la víctima)

Dades del sistema penitenciari (població encarcerada, llibertats condicionals, mesures penals alternatives)

Aquestes dades només són d'interès si es poden concretar en el terme municipal, ja sigui pel que fa als fets, els autors o les víctimes dels delictes.

Fonts: memòries de la Fiscalia i el Consell General del Poder Judicial, i Direcció General de Serveis Penitenciaris.

Informació sobre l'oferta de seguretat

Una diagnosi sobre l'estat de la seguretat al municipi ha de considerar els recursos amb què es compta per fer front als reptes plantejats per la seguretat. S'ha de tenir en compte que

planificar significa decidir què es pot fer per afrontar unes determinades problemàtiques i a aquest efecte cal saber de quins recursos es disposa.

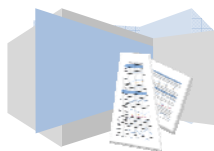
Policia

Les dades sobre el nombre d'efectius tant de la policia local com de la Policia de la Generalitat que treballen en el municipi o poden fer-ho permeten establir comparacions amb altres municipis, així com amb la taxa establerta pel Parlament (4,5 per mil habitants).

També cal incloure-hi dades sobre els recursos materials i equipaments policials, com ara les dependències policials existents amb un mínim detall (per exemple, definint si hi ha cel·la de detinguts o no), els vehicles de tot tipus dels quals disposa la policia, els sistemes de transmissió i els dispositius de videovigilància operats per la policia.

L'ús que s'ha fet dels recursos humans de la policia pot ajudar a definir prioritats de cara al futur. Per això és convenient fer un històric de l'assignació de recursos, diferenciant entre dispositius ordinaris i extraordinaris, i incloure-hi expressament els dispositius conjunts entre Mossos d'Esquadra i policia local.

Font: Registres policials (SIP, FENIX, SIPCAT) i cartes de serveis.

Seguretat privada

En la mesura que els serveis de seguretat privada contribueixen a la satisfacció de les necessitats de seguretat del municipi, és útil saber tant el nombre d'agents com el tipus (vigilants de seguretat, vigilants d'explosius, caps i directors de seguretat, escortes privats, guàrdies particulars del camp, guàrdies de caça, guardapesques marítims i detectius privats...) i les activitats a què es dediquen. També és rellevant incloure els dispositius de videovigilància privats del terme municipal, així com les mesures de seguretat del transport, allotjaments públics, escoles, empreses...

Fonts: Direcció General d'Administració de Seguretat, empreses de seguretat privada, del transport, escoles, empreses, registres municipals.

Col·laboració ciutadana

En el cas que hi hagi programes específics en què els ciutadans col·laborin de manera sistemàtica amb la policia en àmbits concrets, com la seguretat dels nens en els trajectes a l'escola, en esdeveniments culturals o esportius o en altres tipus d'actes, s'han d'incloure en la diagnosi, ja que es tracta d'un recurs disponible en el municipi.

Fonts: registres municipals i de la policia.

Costos de la seguretat

La informació sobre els costos de la seguretat, tant dels costos totals com dels d'esdeveniments específics, que es repeteixen en el temps, permet prendre decisions tenint en compte l'eficiència. Per exemple:

- El cost dels serveis de la seguretat en esdeveniments de caràcter esportiu o cultural pot ajudar a decidir sobre la conveniència de mantenir el servei o d'introduir-hi millores, amb recursos públics o privats.
- El cost dels danys provocats al mobiliari urbà per actes incívics pot ajudar a decidir sobre la necessitat o no de prioritzar la prevenció i repressió d'aquestes activitats.

Fonts: registres municipals i de la policia, SIPCAT.

Informació sobre la demanda de seguretat

Els registres oficials proporcionen informació sobre l'activitat dels operadors públics. Ara bé, no informen ni sobre el nombre total d'il·lícits que han tingut lloc al territori (la policia no arriba a conèixer en general més enllà del 50% del total) ni sobre les preocupacions de la població en matèria de seguretat o la seva valoració o satisfacció amb el servei de policia. Per aquest motiu, interessa comptar amb enquestes de victimització i d'opinió i percepció de seguretat que proporcionen aquesta informació.

A Catalunya existeix, des de l'any 1999, l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya (ESPC), que anualment aporta dades sobre

victimització, preocupacions en matèria de seguretat i valoració de la policia. L'ESPC pot ser una referència per als municipis més poblats, que compten amb una mostra significativa de la població. En altres municipis, es poden agafar com a referència les dades de la regió policial. D'altra banda, alguns municipis gestionen altres enquestes d'àmbit local que també poden ser d'utilitat.

De totes formes, hi ha altres maneres d'obtenir informació sobre aquesta demanda, per exemple, a partir de l'anàlisi dels registres de trucades i de suggeriments, agraiments i queixes (SAQ) o mitjançant algunes tècniques qualitatives, que s'exposen a l'apartat següent.

Fonts: ESPC, enquestes locals, registres SAQ.

Informació sobre problemàtiques específiques de seguretat

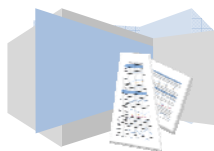
A més de dades quantitatives, procedents de registres oficials o d'enquestes de seguretat o victimització, resulta molt profitós obtenir informació de persones que, per les seves funcions, tenen un coneixement específic i aprofundit de la realitat. Es tracta d'informació qualitativa que, tot i no provenir d'una mostra representativa, pot descobrir i aclarir situacions específiques. Aquesta informació complementa la procedent de les dades quantitatives i, en

molts casos, la matisa.

Cal tenir en compte, però, que el procés d'obtenció de dades qualitatives requereix de rigor metodològic, ja que afecta entorns sensibles.

De les diferents tècniques de recollida de dades qualitatives² es proposen l'entrevista i les tècniques grupals a tall d'exemple.

² La guia pràctica d'avalua *La metodologia qualitativa en l'avaluació de polítiques públiques* distingeix cinc tècniques diferents: l'entrevista individual, la dinàmica grupal, l'anàlisi documental, l'observació directa i l'estudi de casos.

Reunions amb tècnics municipals

Per tractar temàtiques que tinguin especial rellevància per a la seguretat. Per exemple, policies que, per la seva ocupació específica, tenen un coneixement aprofundit de realitats molt concretes, o personal dels serveis socials o de mediació, que acostuma a conèixer els grups que estan en situació de risc de marginalització.

Entrevistes amb membres de la fiscalia i la judicatura

En els municipis grans i mitjans, els fiscals, els jutges i els magistrats poden oferir informació qualitativament rellevant sobre les problemàtiques relacionades amb la seguretat.

Altres actors sectorials

La majoria de municipis compten amb òrgans sectorials que vetllen pel bon funcionament d'àmbits específics, com poden ser la salut, l'ensenyament, el comerç i la indústria, i les activitats d'esport i lleure. Així, a molts municipis hi ha consells de salut, d'esport, d'ensenyament, etc. En els municipis on existeixin aquest tipus d'òrgans és molt convenient que, en alguna de les seves reunions, se'ls consulti sobre la diagnosi de seguretat. Aquesta consulta, a més de proporcionar informació addicional, pot servir per apropar el procés de planificació a la ciutadania.

Reunions obertes a la ciutadania

Si hi ha problemàtiques en l'àmbit de la seguretat, amb repercussió sobre l'opinió pública, es poden organitzar sessions obertes, amb participació de persones dels diversos sectors afectats. Així, per exemple, si la prostitució o el consum d'alcohol o de drogues en alguns espais públics causen inseguretat i posicions enfrontades, una reunió amb diversos afectats, amb perspectives diferents, podria oferir alguna llum al problema. El mateix podríem dir en el cas de la inseguretat en el comerç o qualsevol altra problemàtica.

3.2. Conclusions de la diagnosi

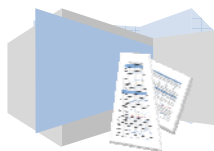
Aquesta fase de l'elaboració del pla no ha de limitar-se a identificar les dificultats i els reptes en l'àmbit de la seguretat, sinó que ha de prioritzar les problemàtiques a abordar. Cal plantejar els diferents perills per a la seguretat del municipi, de manera que s'afrontin prioritàriament els que s'han considerat com a crucials i que s'afavoreixi el procés posterior d'identificació d'accions per combatre'ls. La planificació no és un procés purament tècnic

i mecànic, sinó que a partir de la identificació de les amenaces i dels recursos disponibles, cal decidir quins d'aquests recursos s'apliquen a fer front a quines amenaces.

Finalment, la diagnosi ha de ser compartida pels membres de la comissió de treball. Només a partir d'un acord es poden coordinar les diferents accions i posar en marxa possibles accions transversals.

4

■ DEFINICIÓ DELS OBJECTIUS I DISSENY D'ACTIVITATS

4. DEFINICIÓ DELS OBJECTIUS I DISSENY D'ACTIVITATS

4.1. Les prioritats

Com hem vist, un cop feta la diagnosi de la seguretat en el municipi s'han de prioritzar les mancances i necessitats a abordar. Encara que es consideri que es pot fer front a tot allò que s'ha de millorar, cal sistematitzar-ho i ordenar-ho.

Des del punt de vista tècnic, per establir prioritats cal valorar:

- a) La importància dels problemes de seguretat detectats
- b) La possibilitat que els riscos detectats es facin efectius

La prioritització dels objectius i de les accions és una responsabilitat de l'alcalde o alcaldessa, que, per legitimitat, ha de liderar aquesta fase a partir de les aportacions del grup de treball.

D'altra banda, els plans locals de seguretat han de seguir les directrius establertes pel Pla general de seguretat de Catalunya. Per això, cal tenir en compte les orientacions d'aquest pla tant en la prioritització com en la definició dels objectius marc i dels objectius específics.

En aquest sentit, el Pla general de seguretat de Catalunya 2011-2012 defineix les tres etapes d'elaboració (diagnosi, elaboració, avaluació) com a elements indispensables del pla.

4.2. Els objectius marc o estratègics

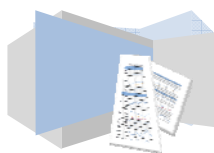
Un cop feta la diagnosi i definits els problemes o les mancances relacionades amb la seguretat que presenta el municipi, és el moment de definir els objectius a assolir.

En primer lloc, s'expliciten les grans finalitats del pla, que, per naturalesa, són una mica genèriques, però que serveixen per orientar i

ordenar el conjunt d'objectius específics i d'accions que es dissenyaran amb posterioritat.

Es tracta de fixar les grans línies. Un objectiu marc³ o un eix marca el camí, però difícilment se'n pot mesurar el compliment, ja que necessita d'una concreció posterior que indiqui específicament la fita a assolir.

³ Alguns plans denominen aquests objectius marc "objectius generals" o "objectius estratègics". En tots els casos, la idea no varia: es continua tractant dels paràmetres bàsics que vertebraven les activitats.

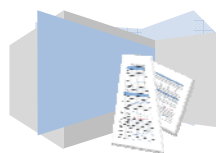
Correcte	Incorrecte
Millorar el sistema de protecció civil.	Elaborar el pla de protecció civil. <i>(És una acció.)</i>

Correcte	Incorrecte
Responsabilitzar la ciutadania en l'àmbit de la seguretat. Millorar la seguretat subjectiva de la població. Disminuir la delinqüència contra les persones.	Augmentar el nombre de nens que van sols al parc sense els seus pares. Reduir el nombre de grafitis en el casc urbà. Reduir els delictes de robatori amb violència a comerços. <i>(Es tracta d'objectius massa concrets.)</i>

Per tal de palesar l'oportunitat dels objectius marc és interessant que s'inclogui una breu justificació, que no cal que vagi més enllà d'un paràgraf i que hauria d'enllaçar amb la diagnosi.

Objectiu marc	Justificació
Responsabilitzar la població en matèria de seguretat.	Les enquestes de seguretat i les dades policials mostren com molts dels factors que afecten la seguretat són fruit de conductes descuidades i, d'alguna manera, irresponsables dels ciutadans (llençar deixalles al carrer, circular indègudament per alguns indrets, no respectar la diligència deguda en la seguretat de les seves pertinences). Una millora de la responsabilitat dels ciutadans en aquest àmbit implicarà una millora de la seguretat.

Una altra opció per estructurar el pla de manera ordenada podria ser establir un gran objectiu marc per a cadascuna de les àrees que es considerin amb prou identitat i matèria com, per exemple, "seguretat ciutadana", "trànsit", "civisme", "protecció civil", "policia administrativa", "administració de la seguretat", etc. D'aquesta manera el pla marca la seva gran prioritat en cadascuna d'aquestes parcel·les.

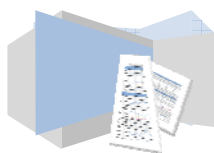
4.3. Els objectius específics

Els objectius específics són la concreció dels objectius marc, mitjançant la definició de fites mesurables. A partir dels objectius específics es dissenyen les actuacions i s'avalua el pla (l'acrònim anglès SMART serveix per representar les característiques dels objectius específics: eSpecífic, Mesurable, Assolible, Realista, Temporitzable).

tenir en compte les causes de les problemàtiques que es pretén abordar. Així, si hi ha una situació d'inseguretat subjectiva donada per una mala comunicació entre la policia i la població, cal concretar un objectiu en la direcció d'“incrementar les reunions periòdiques de la policia amb els veïns per tal d'informar sobre la seguretat al barri i la ciutat” o “augmentar la presència de la policia a les reunions de les associacions de la ciutat”.

En plantejar els objectius específics s'han de

Correcte	Incorrecte
Incrementar un 20% les reunions periòdiques de la policia amb els veïns per tal d'informar sobre la seguretat al barri i la ciutat.	Millorar la seguretat subjectiva de la població. <i>(Es tracta d'un objectiu massa general, no queda clara quina és la causa de la situació que es vol corregir.)</i>
Sempre que sigui possible, s'ha de quantificar l'objectiu, ja que la quantificació mostra la fita concreta i permet avaluar els resultats de les accions del pla. Un objectiu que digués “reduir l'accidentalitat viària” compliria formalment amb	els requisits, però no donaria prou informació sobre l'abast de la finalitat a cercar, ja que amb la reducció d'un accident l'objectiu s'assoliria formalment quan, en realitat, la situació no s'hauria modificat substancialment.
Correcte	Incorrecte
Reduir un 30% els morts i ferits en accident de trànsit.	Reduir els morts i ferits en accident de trànsit.
Augmentar un 20% el nombre de reunions de la policia amb entitats ciutadanes per tal d'informar sobre l'estat de la seguretat.	Augmentar el nombre de reunions de la policia amb entitats ciutadanes per tal d'informar sobre l'estat de la seguretat.
Reduir un 10% els delictes de lesions produïts en els espais públics del terme municipal.	Reduir els delictes de lesions produïts en els espais públics del terme municipal. <i>(Es tracta d'objectius massa genèrics, no concreten la fita a assolir.)</i>

En establir els objectius específics, cal tenir present que alguns dels paràmetres escollits per centrar l'objectiu poden veure's influenciats per factors col·laterals. Per exemple, en el cas que es decideixi posar com a objectiu un percentatge determinat de reducció de les denúncies presentades davant la policia en relació amb un tema en concret, s'han de mantenir les condicions i els procediments per presentar aquestes denúncies o millorar-los. Dit d'una altra manera, les denúncies es poden veure reduïdes sense que el problema que les causa millori, si es redueixen els horaris i els

llocs on el públic pot presentar-les.

En el cas dels objectius específics també és recomanable, per les mateixes raons exposades en parlar dels objectius marc, fer-ne una petita justificació, que s'ha de basar en la correspondència amb la diagnosi. Fins i tot encara que no s'escriguin en el document formal és positiu que els redactors del pla, abans d'incloure-hi definitivament els objectius específics, es plantegin aquesta justificació. En el cas que no es trobin, potser haurien de suprimir l'objectiu o, si més no, modificar-lo.

4.4. Les accions del pla

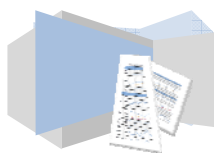
De totes maneres, cal subratllar que els objectius específics no són accions. Les accions són intervencions concretes, amb actors, mitjans i terminis previstos en el pla per

tal d'assolir (o contribuir a l'assoliment) d'un objectiu. Els objectius són el punt final d'arribada de les accions.

Objectiu específic	Accions
Reduir un 30% el nombre de morts i ferits en accident de trànsit.	<ul style="list-style-type: none"> • Modificar els punts de les vies urbanes amb una sinistralitat més alta amb elements que obliguin els vehicles a reduir la velocitat. <i>(És molt probable que si els conductors, a les vies amb una sinistralitat més alta, han d'afrontar bombaments de la calçada que, en cas de no reduir la velocitat, els originaran greus danys al vehicle, decideixin circular a velocitat més moderada, amb la qual cosa el risc d'accident disminueix.)</i> • Efectuar controls d'alcoholèmia a les sortides de centres d'esbarjo a les hores més problemàtiques. <i>(Si un nombre rellevant d'accidents està relacionat amb la ingesta de begudes alcohòliques, és molt possible que aquests controls facilitin la reducció de la sinistralitat.)</i>

Les accions escollides han de ser idònies per assolir l'objectiu, hi ha d'haver una relació causa-efecte. Per això cal plantejar-se si, en el cas que

l'acció en qüestió es dugui a terme correctament, i sense que es modifiquin les circumstàncies externes, s'afavoreix l'assoliment de l'objectiu.

Objectiu específic	Accions
Disminuir un 20% l'accidentalitat en els accessos a les escoles.	<ul style="list-style-type: none"> Incrementar les patrulles policials a l'entrada i sortida dels centres escolars. <p><i>(Si l'estadística d'accidents de trànsit en els accessos dels centres escolars fos insignificant, aquesta acció no tindria repercussió en una reducció de la sinistralitat, tot i que pogués ser molt ben rebuda pels pares dels alumnes dels centres i que, en abstracte, podria contribuir al manteniment de la seguretat viària a la zona. Però no estaria incidint en l'assoliment de l'objectiu.)</i></p>

Objectiu específic	Accions
Disminuir un 50% els robatoris a l'interior de domicili en els blocs de pisos de determinades zones de la ciutat durant l'horari laboral i els caps de setmana.	<ul style="list-style-type: none"> Incrementar les patrulles a peu al municipi. Informar els veïns sobre les mesures de seguretat a prendre quan abandonen el domicili, tant individualment com en grup (instruments de vigilància de les zones d'accés i les comunes). Incrementar les patrulles a les zones afectades en horari diürn i els caps de setmana, establint si cal mecanismes electrònics de vigilància passiva dels espais públics de la zona. Promoure l'augment de la pena aplicable a aquest tipus de delictes. <p><i>(La primera acció difícilment tindria incidència en la reducció del delictes. La darrera representaria esforços considerables i és molt dubtós que tingués incidència en la conducta dels delinqüents. Les altres dues opcions són les que podrien tenir un efecte més immediat.)</i></p>

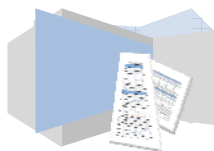
Hi ha tres qüestions a tenir en compte a l'hora de **dissenyar les accions**:

- Que es tracti d'una actuació, amb actors, mitjans i terminis per a la seva realització, i no d'un objectiu, d'una fita a assolir.
- Que la seva realització contribueixi efectivament a assolir l'objectiu.
- Que existeixen els recursos per dur-les a terme.

Finalment, de cara a ordenar les accions, tant pels actors que en són responsables com pel seu objecte material, és aconsellable agrupar-les en àrees com "polícia", "protecció civil", "trànsit", "convivència i civisme" i, en general, els que s'han assenyalat a l'inici d'aquesta guia com a integrants de la matèria *seguretat*, ja que facilita i ordena molt el seguiment de la seva gestió. Si, en establir els objectius marc, s'ha optat per posar-ne un per a cadascun dels àmbits materials a què afecta el pla, aquesta ordenació ja s'haurà marcat prèviament.

5

■ SEGUIMENT I AVALUACIÓ DEL PLA LOCAL DE SEGURETAT

5. SEGUIMENT I AVALUACIÓ DEL PLA LOCAL DE SEGURETAT

El seguiment i l'avaluació dels plans consisteix en la recollida sistemàtica d'informació sobre l'execució de les actuacions i l'assoliment dels objectius que s'hi preveuen. Per tal de garantir-ne l'efectivitat material, els plans locals de seguretat han d'establir mecanismes per al seu seguiment i la seva avaluació, les persones que en són responsables i els indicadors per dur-los a terme.

Aspectes a tenir en compte en el seguiment i l'avaluació del pla:

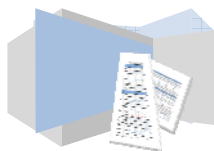
- La determinació de la unitat responsable del pla
- L'objecte del seguiment i l'avaluació
- Indicadors de referència
- Detecció de possibles disfuncions

5.1. Responsable del seguiment i l'avaluació del pla

El pla ha de preveure i explicitar quina és la unitat responsable de fer-ne el seguiment i avaluar-lo. Tant el coordinador com els responsables dels diferents àmbits del pla, de forma natural, en l'exercici de les seves tasques, fan un seguiment de l'execució de les accions i de l'evolució dels problemes de seguretat. Per això, la responsabilitat de fer el seguiment i l'avaluació podria recaure en l'equip format pel coordinador i la comissió de treball del pla. D'altra banda, en la mesura que sigui possible, es pot valorar la utilitat de comptar amb col·laboració externa per a aquesta tasca (sobretot en l'avaluació final), que aportés una visió no condicionada.

És convenient que al final de cada any de vigència del pla es faci un informe d'avaluació de l'estat d'execució i compliment del pla que sigui presentat a l'alcalde o alcaldessa i a la junta local de seguretat. Aquests informes intermedis haurien de contenir:

- L'estat d'aplicació de les mesures previstes. És a dir, si les mesures s'han dut a terme o no i les incidències que s'han produït.
- Comprovació de si les mesures aplicades assoleixen els objectius previstos.
- Proposta de correccions a les mesures previstes, en el cas que s'evidenciï l'existència de variacions constatables en la realitat municipal.
- Proposta de nous instruments que contribueixin a la millora de l'avaluació de les accions realitzades.

En tot cas, la persona o el grup responsable del seguiment del pla, si al marge dels informes anuals detectés en algun moment alguna circumstància que afectés greument l'execució del pla, hauria de posar-ho immediatament en coneixement de l'alcalde o alcaldessa i proposar les mesures correctores. Amb aquesta finalitat és recomanable habilitar mòduls o quadres de seguiment en els sistemes d'informació amb què habitualment

es treballa, que facilitin la identificació de l'estat d'execució del pla en terminis inferiors a l'any.

La constatació de desviacions i dificultats en l'execució del pla porta a cercar mesures alternatives per superar-les. És a dir, un seguiment estricte del pla i la identificació de les seves mancances és d'un gran ajut de cara a l'èxit del pla, no un entrebanc que cal evitar.

5.2. L'objecte del seguiment i l'avaluació

L'eficàcia del pla depèn tant de l'execució de les accions programades com de l'adequació d'aquestes per assolir els objectius plantejats. Per això, per conèixer la influència del pla en la seguretat del municipi, cal fer, en primer

lloc, un seguiment de l'execució de les accions i, en segon lloc, una avaluació sobre la consecució dels objectius proposats a través de l'impacte en les problemàtiques que tractaven d'abordar.

Per conèixer l'eficàcia del pla i millorar-ne els dèficits eventuals cal:

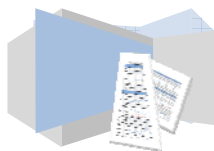
- Fer un seguiment de l'execució de les accions
- Avaluar l'assoliment dels objectius específics

Les accions

El primer que cal fer és saber si les accions previstes en el pla s'han dut a terme i fins a quin punt. És a dir, si s'han executat en la seva totalitat, en els termes previstos en el pla, si s'han modificat les previsions, etc. No ha de ser una operació difícil, ja que els actors públics de seguretat (policia, bombers) acostumen a portar registres regulars de les seves activitats. És important recórrer sempre a aquests registres rigorosos, automatitzats, objectius, transparents, acceptats com a referents.

És important identificar les incidències i deixar-ne constància: no s'han dut a terme accions, s'han modificat, se n'hi han afegit d'altres, etc., així com els motius d'aquestes alteracions.

Un cop comprovat si les accions s'han dut a terme i, si escau, amb quines incidències, no es té encara prou informació per saber fins a quin punt el pla ha estat útil o no per a la seguretat de la ciutat.

L'assoliment dels objectius específics

A l'hora d'avaluar l'execució d'un pla local de seguretat cal tenir en compte les raons per posar-lo en marxa. No són les accions per elles mateixes les que impulsen a aprovar el pla, sinó unes finalitats, uns objectius específics que cal assolir per tal de solucionar o apaivagar les dificultats detectades a la diagnosi inicial.

Cal saber si, per exemple, les denúncies per sorolls han disminuït un 15% o no (sense modificar les condicions per a la seva presentació), si les estrebades a la zona de vianants han disminuït un 10% o si el nombre de focs deguts a causes humanes s'ha reduït en un determinat percentatge o no.

És a dir, el pla haurà estat més o menys útil en funció de si els objectius específics explicats al pla s'han assolit o no.

Tot i haver dut a terme adequadament les accions previstes al pla, els objectius poden no haver-se assolit. Com que el que interessa és saber si s'han solucionat els problemes de seguretat detectats a l'inici del procés o no, un cop confirmada la realització de les accions, cal esbrinar si s'han assolit els objectius.

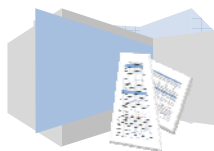
Per això que, s'ha insistit en la necessitat de quantificar els objectius específics en la mesura que sigui possible.

5.3. Detecció de disfuncions

Si un desenvolupament satisfactori de les accions no es correspongués, totalment o

parcialment, amb l'assoliment dels objectius, s'haurien de revisar diversos punts:

- Si els objectius específics estaven ben definits i si les accions eren les adequades per assolir l'objectiu en qüestió.
- Si s'han produït canvis en l'entorn o en els paràmetres definits en la diagnosi que han afectat la situació en qüestió. Pot haver-hi casos en què els objectius específics estiguin ben definits, les accions previstes siguin adequades per assolir els objectius i no s'obtinguin els resultats esperats a causa d'esdeveniments o factors imprevistos. Els exemples poden ser múltiples: un tancament d'empreses sobtat (en un període curt de temps) pot incrementar la conflictivitat en matèria d'ordre públic, la instal·lació en el terme municipal veí d'un centre d'esbarjo de grans dimensions pot augmentar les infraccions i la sinistralitat en matèria de trànsit o alguns tipus de conductes incíviques. És a dir, cal identificar si s'han produït externalitats que hagin pogut tenir rellevància en la seguretat de la ciutat en el període de vigència del pla. En tot cas, és imprescindible fer aquesta reflexió en el cas que un compliment escrupolós de les accions no es correspongui amb un assoliment dels objectius.
- És convenient que el mateix pla prevegi uns marges d'oscil·lació acceptables dels valors amb què s'avalua l'assoliment dels objectius, tenint en compte altres experiències. Per exemple, quan es preveuen reduccions o augments de determinats ítems (queixes, denúncies o infraccions) en percentatges prou alts, una oscil·lació d'un 5% hauria de considerar-se acceptable.

5.4. Indicadors de referència

Tal com s'ha dit per a la diagnosi, a l'hora de cercar dades que confirmen o refuten l'assoliment dels objectius s'han d'utilitzar dades oficials, fiables i de fàcil accés. En tot cas, cal utilitzar les fonts següents:

- Les dades dels serveis de policia.
- Les dades dels serveis de bombers i d'emergències.
- Les dades de l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya o d'altres relacionades directament amb el municipi. Aquestes dades serveixen tant per completar la informació sobre la taxa de criminalitat com per informar sobre la percepció de seguretat i l'opinió de la població en relació amb temes i serveis de seguretat.
- Les dades del Servei Català de Trànsit.

A més, tenint en compte el contingut de cada pla, s'han d'incloure dades provinents d'altres fonts per constatar l'acompliment tant de les accions com dels objectius.

5.5. El contingut de l'informe final

L'informe final ha de contenir:

- El nivell d'execució de les accions previstes en el pla. En els casos de no-execució o de modificació del contingut d'algunes accions caldrà incloure-hi les causes que ho van motivar.
- El nivell d'assoliment dels objectius específics. En aquest apartat caldria:
 - Relacionar l'acompliment dels objectius específics amb les accions. És a dir, veure si l'incompliment d'un objectiu específic és degut a la no-realització (la realització incompleta) de les accions o no.
 - Analitzar si s'han produït o no externalitats que hagin pogut afectar, en positiu o en negatiu, l'assoliment dels objectius.
 - Explicitar els indicadors utilitzats, així com la font de la qual procedeixen.
 - Recomanacions de cara a l'edició següent del pla local de seguretat.

Aquest informe s'ha de presentar a l'alcalde o alcaldessa i a la junta local de seguretat, que s'hi ha de pronunciar.

6 ■ ANNEXOS

6. ANNEXOS

Annex 1

L'elaboració, l'aprovació, el seguiment i l'avaluació del pla local de seguretat correspon a la junta local de seguretat (Llei 4/2003, art. 10.b).

- La junta local de seguretat:
 - Elabora i aprova el pla local de seguretat.
 - Anualment elabora un informe de seguiment i avaluació.
- El pla local de seguretat i els informes d'avaluació i seguiment es trameten:
 - Al Ple de l'Ajuntament perquè en tingui coneixement.
 - Al conseller/a d'Interior perquè en doni trasllat als òrgans superiors de coordinació i participació.

Annex 2

Marc legislatiu aplicable⁴

- Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya
- Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya
- Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya
- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat — Mossos d'Esquadra
- Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya
- Llei 14/1997, de 24 de desembre, de creació del Servei Català de Trànsit
- Llei 9/2007, de 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades 112.
- Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya
- Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives

En relació amb la seguretat, a Catalunya són d'aplicació les lleis estatals que regulen els drets fonamentals, la seguretat privada i alguns aspectes de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, entre les quals destaquen les següents:

- Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió
- Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana
- Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat
- Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada

⁴ Aquestes lleis es poden consultar, en versió electrònica, a les pàgines web del Butlletí Oficial de l'Estat (www.boe.es) i del Portal Jurídic de Catalunya (<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaliuridic/menuitem>).